

Torah from Around the World

*De Eeuwige zal macht aan zijn volk verlenen,
de Eeuwige zal zijn volk zegenen met vrede.*

Tehilliem 29:11

Sjabbat 13 april 2024/5 Niesan 5784, Tazria, Wajikra/Leviticus 12:1 - 13:59

Tanach blz. 219 - 224

Haftara: II Divree Hajamiam/II Kronieken 26:1 - 23

Tanach blz. 1806 - 1808

Vertaler: Channa Kistemaker

Commentaar: **Rabbin Daniel Mikelberg** is geestelijk leider van Temple Israel in Ottawa, Canada.

[Oorspronkelijke Engelse tekst](#)

Krachtige stemmen

De afgelopen weken en maanden hebben velen van ons hetzelfde gesprek gevoerd met onze vrienden en familie, leeftijdsgenoten en collega's, op sociale media en daarbuiten: we zijn getuige geweest van een gruwelijke toename van antisemitisme waardoor we ons kwetsbaar en bang voelen. We zijn sterk gericht op het gebruik van woorden, vaak wapens van haat. Sidra Tazria

herinnert ons eraan om weloverwogen te zijn met onze woorden en ervoor te zorgen dat ze met zorg worden gebruikt.

Het Bijbelse gesprek in Tazria is duister en grof, maar de boodschap is relevant en toepasbaar. We lezen over tzara'at, een term die een verscheidenheid aan huidandoeningen omschrijft, maar ook van toepassing is op ongebruikelijke veranderingen in het uiterlijk van stoffen:

"Wanneer een uitbarstende aandoening optreedt in een stof, wol of linnen stof, in de schering of in de inslag van het linnen of de wol of in een huid of in iets dat van huid is gemaakt... zal het aan de priester worden getoond; en na onderzoek van de aandoening, zal de priester het aangetaste artikel zeven dagen isoleren." (Wajikra/Leviticus 13:47-48, 50)

Het was een van de taken van de priester om tzara'at te observeren, de authenticiteit ervan vast te stellen en te bepalen wanneer iemand genezen was. Er bestond een grote angst dat tzara'at besmettelijk zou worden en zich zou verspreiden. Net als deze mysterieuze ziekte kunnen kwaadaardige woorden zich in onbedoelde richtingen verspreiden.

De verzameling midrasjiem Sifra suggereert: "De onmisbare taak van de priester was om de woorden 'Je bent rein' of 'Je bent onrein' uit te spreken. Als de priester onwetend was, zou hij zich bij zijn diagnose kunnen laten leiden door een geïnformeerde leek, maar hij was het die de officiële formule moest uitspreken."

Tegenwoordig praten we niet zo veel over reinheid of zuiverheid. Maar het kan helpen om het belang van de woorden van de priester op te merken bij het leiden van de gemeenschap en het bevorderen van een gezonde samenleving. De beslissende stem van de priester was een betrouwbare bron in moeilijke tijden. We hebben allemaal het vermogen om te dienen als de priesters van weleer, omdat we onze leiderschapskwaliteiten erkennen en samen een krachtige stem vormen voor wat rechtvaardig, barmhartig en heilig is. We gebruiken onze woorden voor het goede, we kijken niet weg als we horen dat woorden op ongepaste wijze worden gebruikt.

In verschillende omgevingen vallen ons vaak de woorden op die worden gebruikt om Joden en alle minderheidsgroepen te omschrijven. De afgelopen maanden hebben wij ons doelwit en onveilig gevoeld. Op sociale media, bij demonstraties, op het nieuws en in dagelijkse gesprekken zijn we getuige geweest van een toename van antisemitisme dat soms expliciet is, maar vaak minder voor de hand liggend. Er zijn woorden gebruikt om mensen neer te

halen en kwaad aan te moedigen in plaats van elkaar op te bouwen. Dit betekent niet dat we Israël niet met liefde kunnen bekritisieren zoals we vaak doen, maar het betekent wel dat we de plicht hebben om ons te baseren op feiten en principes. Ook kunnen we onze naasten helpen wijs te worden uit wat zij horen.

Onze wereld is gepolariseerd. Het is gemakkelijk om het raamwerk aan te nemen van iemand die óf voor mij óf tegen mij is. Maar daartussen bevindt zich een zee van ruimte. In plaats van grote groepen mensen af te schrijven, kunnen we ons ertoe verbinden een pad van compromissen te volgen. Dit impliceert een zeer zorgvuldig gebruik van onze woorden. Het betekent niet dat we onze standpunten of prioriteiten moeten opgeven, het betekent eerder dat we ze moeten handhaven en tegelijkertijd open moeten blijven staan voor nieuwe wegen voorwaarts. Onze woorden kunnen beslist evolueren.

Wanneer woorden, gedachten of standpunten uit de hand beginnen te lopen, moeten we het potentiële gevaar onderkennen. Dan hebben we de verantwoordelijkheid om opnieuw te kalibreren, een pauze in te lassen, rekening te houden met degenen die het dichtst bij de pijn en het trauma staan, en te werken aan het bevorderen van sjalom. We kunnen onze woorden gebruiken als hulpmiddel om verbinding te creëren, verbinding op te bouwen en op te komen voor gerechtigheid. Laten we ervoor zorgen dat onze stemmen afgestemd zijn op goedheid, bedachtzaamheid en doelgerichtheid.